CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL
Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, Bucureşti, cod poştal: 020027
Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34 Fax: 021.316.31.31
021.310.23.57, 021.316.31.33
Cod fiscal: 10464660 E-mail: ces@ces.ro www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)
Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare." *(Art. 141 din Constituția României revizuită)*

Nr. 7423/11.11.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.21/1992 privind protecția consumatorilor și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.111/2011 privind comunicațiile electronice, în vederea asigurării stabilității și predictibilității prețului contractual (b600/28.10.2026)

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.21/1992 privind protecția consumatorilor și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.111/2011 privind comunicațiile electronice, în vederea asigurării stabilității și predictibilității prețului contractual (b600/28.10.2026).*

CONSILIUL ECONOMIC ŞI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 11.11.2026, desfășurată online, conform prevederilor art. 30 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare, avizează **NEFAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarea **motivare:**

Semnalăm faptul că riscul valutar este transferat, prin lege, integral, asupra operatorului economic, iar consumatorul pierde posibilitatea de a accepta, în mod informat, un preț raportat la valută în schimbul unui preț inițial mai mic. Codul civil permite părților

să convină moneda obligației, iar legislația în vigoare impune deja informarea consumatorului asupra echivalentului în lei și a cursului aplicat. Proiectul înlocuiește această abordare bazată pe transparență cu o interdicție generală, aplicabilă tuturor sectoarelor, fără a diferenția între practicile abuzive și practicile comerciale legitime.

Un alt motiv de preocupare privește sectoarele în care costurile operatorilor sunt denominate în euro. Importatorii și dealerii auto, dezvoltatorii imobiliari, operatorii de comunicații electronice și furnizorii de echipamente își procură bunurile, materialele sau finanțarea în valută. În cazul unei locuințe vândute în construcție sau al unui autoturism livrat la câteva luni după comandă, prețul în lei ar urma să fie fixat la semnare sau la plata avansului, iar riscul de curs pe toată durata construcției sau a livrării ar rămâne la vânzător. În expunerea de motive se arată că acest risc nu dispare economic și că operatorii îl vor reflecta în prețul inițial, vor scurta valabilitatea ofertelor sau vor solicita avansuri mai mari. Aceste reacții ar putea conduce la prețuri inițiale mai ridicate pentru toți consumatorii și la restrângerea ofertelor cu preț ferm pe termen lung.

Propunerea legislativă creează, în același timp, o regulă cu efecte mai largi decât cea anunțată în titlu. Art. 10^1 alin. (7) și (8) condiționează orice majorare de preț, indiferent de cauză, de existența unui indice oficial convenit inițial, de lege sau de acordul expres al consumatorului, iar tăcerea, continuarea utilizării serviciului sau plata facturii nu echivalează cu un acord tacit. Pentru contractele recurente cu un număr mare de clienți, obținerea acordului expres individual este greu de realizat în practică. Creșterile de costuri care nu se reflectă într-un indice oficial, precum costurile cu forța de muncă, energia sau echipamentele, nu ar mai putea fi transmise în preț pe durata contractului. Operatorii ar putea răspunde prin contracte mai scurte, prin clauze de indexare incluse preventiv în toate contractele sau prin prețuri inițiale care anticipează aceste costuri.

Din perspectiva sectorului comunicațiilor electronice, această situație ridică două probleme distincte. Prima privește noul alin. (5^1) al art. 59^{11} din Ordonanța de urgență nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, care înlocuiește, pentru consumatori, mecanismul actual de notificare a modificării și de denunțare gratuită a contractului cu cerința acordului expres pentru orice majorare de cost. Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) din 10 septembrie 2026 în cauza C-669/24, invocată de inițiator, clarifică faptul că art. 105 alin. (4) din Directiva (UE) 2018/1972 nu conferă prin el însuși un drept de modificare unilaterală, însă nu analizează efectele unei cerințe generale de consimțământ expres asupra unei piețe cu milioane de abonamente. O asemenea schimbare ar trebui evaluată împreună cu ANCOM înainte de adoptare. A doua problemă privește serviciile premium și microplățile facturate prin operator, pentru care regula se aplică imediat, indiferent de data contractului-cadru. Prețurile acestor servicii sunt stabilite frecvent de

furnizori terți, inclusiv din alte state, iar adaptarea sistemelor de autorizare și facturare în 90 de zile poate fi dificil de realizat. În plus, art. III alin. (3) asimilează prelungirea automată unei noi perioade contractuale, astfel încât noile reguli ar ajunge rapid la o mare parte din contractele existente.

Propunerea legislativă ridică și probleme de securitate juridică. Asimilarea oricărei valori convenționale raportate la valută [alin. (6)] și clauza anti-eludare de la alin. (12) lasă la aprecierea autorității de control, pe criteriul efectului economic real, încadrarea unor practici comerciale foarte diferite, în condițiile în care încălcarea se sancționează cu amendă de la 2.000 la 20.000 lei.

Pe termen mediu, predictibilitatea prețului în lei ar fi obținută cu un cost suportat tot de consumatori: prețuri inițiale mai mari, oferte cu valabilitate redusă, avansuri mai ridicate și mai puține contracte cu preț ferm pe termen lung. Riscul valutar rămâne în economie și se mută în prețul plătit de toți clienții. Considerăm că obiectivul de protecție a consumatorului poate fi atins prin aplicarea efectivă a obligațiilor existente de informare asupra prețului în lei și a cursului utilizat și, dacă este necesar, prin reguli suplimentare de transparență privind marja aplicată cursului de schimb, fără o interdicție generală care afectează funcționarea mai multor piețe.

În concluzie, apreciem că propunerea legislativă este neclară și limitează în mod nejustificat libertatea contractuală a părților.

Președinte,
Sterică FUDULEA